

GOIGS EN LLAORS DE SANTA MARIA MAGDALENA

Venerada a la seua ermita del Castell Vell de la ciutat de Castelló de la Plana

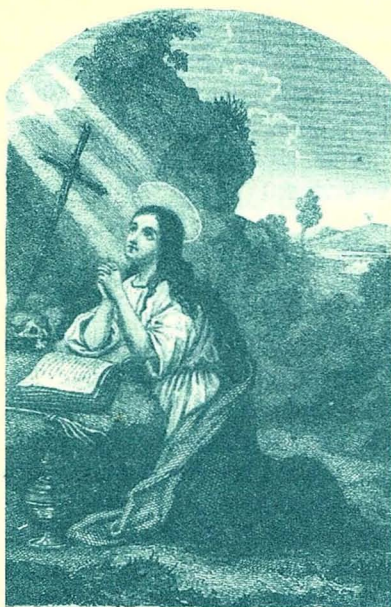
Puix que vostra contricció
és el que a Déu enamora
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Allí, on la Plana es fa
muntanya per veure el Cel,
teniu vostra llum d'estel
portant-nos cap el demà
d'un nou món molt més cristià.
I per la nostra oració,
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Castelló sempre ha estat
abraçat a vostra ermita
i enguany vos sol·licita
el que sempre ha demanat
La humana prosperitat,
la divina compassió.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Els vostres ulls, Magdalena
van ser dels cors carcellers
i dos dolços missatgers
del pecat i sa cadena;
però el plany desencadena
del mateix Déu el perdó.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Presonera del pecat
plorant vostre vell error
feu, pel camí del dolor,
camí a la felicitat,
i una nova llibertat
omple la vostra il·lusió.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Mentre els tres Reis d'Orient
a Jesús donen tresors
Vós sou, amb els vostres plors
qui-li feu millor present;
res no li importa l'argent
vol nostra transformació.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Quan amb llàgrimes renteu
els peus de Crist, -Déu mateix-,
al vostre cor l'amor creix
i el diví perdó guanyeu.
I puix que d'ell abundeu
amb tanta satisfacció.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Guardant amb vostra pietat
Jesús, missatger diví
aneu seguint el camí
que porta a la veritat:
puix que de la caritat
feu vostra dedicació.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

A Llätzer, vostre germà,
tres dies pres de la mort
per a donar-vos conhort
Crist el duu del més enllà.
I com li beseu la mà
per aquesta dolça acció.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Al mateix peu de la Creu
sou, amb Joan i Maria
recollint aquell trist dia
l'oblació del Fill de Déu,
mentre la mort observeu
us moveu a compassió.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

El que Déu vos ha estimat
no té dubte cap creient,
Vós sou entre tanta gent
qui espargeix la novetat
Jesús ha ressuscitat
ja és ací la Redempció!
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Vostra santa protecció
és nostra millor penyora.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

ORACIÓ: Senyor dels pobles i de la història. Vos preguem que, en haver retornada a l'ermita de Santa Maria Magdalena del Castell Vell, renovem la nostra voluntat de construir uan Ciutat de Castelló d'acord amb el vostre projecte d'amor.

Vos ho demanem per Jesucrist el vostre fill, que ens duu en perpètua Romeria cap a Vós, que sou el nostre destí. Pels segles dels segles. Amén.

LA MAGDALENA EN UNA NARRACIÓ DE 1900

L'any 1902 apareixia publicada a la Imprempta d'Arturo Voltes Ribot, de Tortosa, una "GUIA DEL OBISPADO DE TORTOSA", de la qual era l'autor el sacerdot mossén Fernando Miralles Meseguer.

Aquest capellà, nascut a Borriol al 1862, va ser ordenat a Tortosa l'any 1889. L'any següent el trobem de Vicari d'Alfara de Carlet i al 1901 de Coadjutor de La Cava, on escriu la seua "Guia". Al 1910 és nomenat Rector de La Vall d'Alba i cinc anys després cura de Caseres (Tarragona). Mossén Miralles moria el 2 de desembre de 1910 a Bell-lloch, on havia anat per recuperar-se de la seua delicada salut.

Les "guies" d'aquells anys, encara en plena eufòria romàntica, no només deixaven constància de les matèries que ara entenem que formen part d'una Guia. També oferien una ampla i abundosa informació sobre la Geografia, Història i costums populars, religioses o cíviques i com indica el subtítol, una "descripció detallada de cada uno de los pueblos que componen dicho obispado". Entre els pobles estava la Ciutat de Castelló, la qual va formar part del bisbat de Tortosa des del segle XIII fins al 1960 en què es va desmembrar d'aquella per ser capital de la nova diòcesi de Sogorb-Castelló.

El llibre, perquè es tracta d'un autèntic llibre, tot i que l'autor el presenta com a "Guia del Obispado de Tortosa", ens aporta una sèrie d'informacions sobre molts dels nostres pobles castellanencs, que mai no havíem trobat en altres llocs. En parlar de la Ciutat de Castelló, mossén Miralles també relata la Romeria i festes de la Magdalena, tal com es celebrava en tota la seua autenticitat aquells anys de finals del segle XIX i primers anys del segle XX. Vallga com a mostra, la transcripció que presentem enguany i que continuarem en l'edició dels Goigs de Santa Maria Magdalena de l'any vinent.

Mossén Josep Miquel Francés

"El tercer domingo de cuaresma celebran los castellanenses la tradicional fiesta de la Magdalena. Apenas amanece, el pueblo entero se pone en movimiento: coches, tartanas y carros de labranza, todos lucen en este día sus lujosos aparejos, trasladando a los alegres y festivos jóvenes de ambos sexos al montecillo de la Magdalena; y antes de salir el sol, vése transformada aquella pequeña colina en un bullicioso campamento. Aquí envueltas por una nube de polvo, se ven algunas parejas bailando el fandango, al compás de la guitarra y pandereta; allí varias pollas jugando a la rueda del amor. Unos ponen las mesas, otros atizan el fuego. Aquí cantan, allá lloran. Ya relinchan los caballos, ya ladran los perros, ya cacarean los gallos y chillan los conejos; ¡gritería, polvareda y confusión! reina por todas partes en aquella fiesta campestre en la que toman parte todas las clases de la sociedad, en obsequio de la arrepentida joven de magdala.

A cosa de las siete de la mañana, una pequeña procesión en la que van el clero, señor gobernador y ayuntamiento, sale de la parroquia y se dirige a la ermita. Al llegar a las afueras de la ciudad, parte de aquella comitiva se vuelve y siguen su marcha los demás, que se distinguen de los que se quedan, por llevar los sacerdotes roquete y sombrero de canal en la procesión y una caña verde que simboliza el báculo de los antiguos pobladores cuando se trasladaron de aquel monte donde moraban, al llano que hoy ocupan.

Este distintivo de la caña lo llevan también el señor gobernador, señores del Ayuntamiento y la mayor parte de los que suben a la ermita, hombres y mujeres."

JUSTIFICACIÓ

Aquest Goigs es cantaven a finals de segle a l'ermita de Santa Maria Magdalena, el tercer diumenge de Quaresma, en la Romeria de les Canyes de la Ciutat de Castelló. La present edició s'il·lustra amb un gravat de la santa del segle passat, de Pablo Rinäcker, de Barcelona. S'editen 1000 exemplars sobre paper registre crema, als obradors de Gràfiques Montañés, per a la tradicional Romeria de 1996, enguany el dia 10 de Març. Promou l'edició la "COLLA DE CANTORS DE LA ROMERIA", i els edita la "JUNTA DE FESTES DE CASTELLÓ". Dels goigs en lloança de Santa Maria Magdalena, és aquesta la seua tretze edició.

EN HOMENATGE A RICARDO PITARCH, SACRISTÀ DE LA ROMERIA

Aquesta edició es una col.laboració de

BANCAIXA
fundació Caixa Castelló